

PLÁTEK

MÁME TADY
VELIKONOCE!

Číslo: 1
Ročník: 2024

Milí čtenáři,

jak je zvykem, máme pro vás velikonoční Plátek. Chtěli bychom jednak zhodnotit akce, které se u nás ve škole udály, ať už to byly akce parlamentu nebo ty, které si pro nás připravili učitelé, jednak informovat o událostech, které naši redaktori zažili na vlastní kůži. Celá redakce pilně pracovala, abychom vám mohli vše zrekapitulovat. Můžete si proto přečíst o průběhu Dne sv. Valentýna ve škole, o Dnu společného umění, o projektech na prvním stupni, rozhovor s mou spolužačkou atd. Přinášíme informace o různých soutěžích a kulturních a sportovních akcích. Samozřejmě ve velikonočním čísle nemohou chybět články s velikonoční tematikou.

I škola se velikonočně vyzdobila.

Můžete se také zapojit do soutěže o ceny. Stačí vyluštit křížovku na poslední straně časopisu.

Mám radost z toho, že se do práce na našem Plátku zapojila spousta žákyň ze čtvrtého ročníku a každý čtvrtek pracují na svých příspěvcích. Mnoho z nich si můžete přečíst v tomto čísle. Zejména mě to těší proto, že jsem deváták a odejdu na střední školu a v naší práci budou moct pokračovat ti mladší.

Všichni už vyhlížíme Velikonoce, ale nás devátáky po nich 12. a 15. dubna čekají přijímací zkoušky. Tentokrát máme mezi termíny volný víkend, takže si budeme moct na chvíli oddychnout nebo se podívat na to, co nám nešlo. Už bychom to chtěli mít za sebou a vědět, že jsme testy udělali co nejlépe a že jsme přijati na školu, na kterou chceme jít. Držte nám tedy pěsti!

Zítkem nám začínají velikonoční prázdniny, na které se jistě všichni těšíme. Přeji vám pěkné počasí, abyste si užili teplých dnů a velikonočních radovánek. A když bude pršet, máte alespoň po ruce náš časopis.

Daniel Dufek, šéfredaktor

Z parlamentu

S prvním pololetím se žáci školy rozloučili Dnem her, který vyhlásila Hrdá škola a který naplánovali členové parlamentu. Bližší informace přináší článek Nikol Drahorádové.

V druhém pololetí se členové parlamentu už sešli dvakrát. Na únorové schůzi řešili, jestli opět naplánovat rozdávání práníček na Valentýna. Protože tato akce byla vloni úspěšná, členové parlamentu odhlasovali, že se uskuteční i letos. Dalším bodem programu byla knihobudka, kterou vyrobili žáci s panem učitelem Kůrou. Členové parlamentu řešili, kam ji umístit a kde vzít pro začátek jejího fungování knížky. Rozhodli, že bude stát v šatnách u ping-pongového stolu. Stále do ní máme málo knih. Dalším úkolem členů parlamentu bylo informovat ve třídách o otevření e-shopu, aby si zájemci mohli objednat oblečení s logem školy.

Poslední projednávanou parlamentní akcí na škole byl Den společného umění. Tuto aktivitu vyhlásila na měsíc březen Hrdá škola. Členové parlamentu museli vymyslet, o jaké dílo by se mělo jednat a jak do akce zapojit všechny žáky školy. Byly projednávány nejrůznější nápady. Nejvíce se všem zalíbila myšlenka Kristýny Němcové - použít křídla a nakreslit před školou společný obrázek. A protože máme ve škole mnoho žáků a tříd, přišel někdo s nápadem, že by každá třída měla své místo v Lysicích, které by jarně vyzdobila. Paní ředitelka se zeptala pana starosty, které plochy bychom mohli k tvorbě použít. Třídy se tedy mohly pustit do práce.

Kreslilo se v týdnu od 11. do 15. března na téma Jarně rozkvetlé Lysice. Bohužel jedné třídě smysl výzdobu děst, ale nakonec se přece jen počasí umoudřilo a Lysice nám rozkvetly. Akce se žákům líbila a doufáme, že kolemjdoucí naše výtvary potěšily.

Petr Štěpánek, 7. C

Také naše třída se zapojila do akce parlamentu Jarně rozkvetlé Lysice. Malovali jsme před požární zbrojnicí. Každý si vybral místo na malování. Já a Terka jsme začaly s paní asistentkou pracovat na obří mandale. Ostatní spolužáci kreslili okolo ní, co je k zadanému tématu napadlo. Lída k nápisu Krásný den připsala 4. A, aby všichni věděli, kdo prostor vyzdobil. Nela na druhé straně

začala kreslit obrys kytky. Kluci si vytvořili skupinu a kreslili různé jarní obrázky. Někdo z nás nezapomněl ani na motýly. Hodinu jsme kreslili a nakonec jsme si prohlédli obrázky, všechny nám připadaly pěkné. Vyfotili jsme se a vydali se zpět do školy. Doufáme, že kdo se na obrázky podíval, měl krásný den.

Justýna Holemá a Ludmila Studýnková, 4. A

Dobročinná akce

Ve středu 31. ledna 2024 jsem se spolužačkami ze své třídy ve výklenku u Ámose nabízela naše napečené dobroty. Byl to lahodný perník a dva kousky extra pizza šneků.

Všechno jsme napekly už v úterý v „pracovkách“. Informace o ochutnávce jsme vyhlásily ve školním rozhlase. Ve středu jsme vše chystaly už na konci hodiny hudební výchovy tak, aby bylo všechno připravené na nápor zákazníků. Kluci se chtěli do akce taky zapojit a pomohli nám nanosit lavice. My jsme nachystaly své výrobky a se zvoněním na přestávku mohla akce začít. Měly jsme rozdělené role: Kiki a Elen byly u kasy. Vzaly si dětský kufrík na dobrovolný finanční příspěvek. Denda, Nella, Venda a já jsme pochoutky dávaly zájemcům na ubrousky. Během přestávky se kolem nás nahrnula spousta hladových dětí. Měly jsme plné ruce práce, abychom je všechny stihly obsloužit. Rozdaly jsme téměř všechny dobroty, vydělaly jsme potřebnou částku peněz na zaplacení adopce afrického dítěte za naši třídu, a ještě nám zbyly i nějaké peníze do třídního fondu. Byl to skvěle zpestřený školní den a sladká tečka za prvním pololetím.

Eliška Mikošková, 7. C

Den her ve 4. B

V rámci projektu Hrdé školy se 31. ledna konal Den her. Hry jsme hráli před rozděláním vysvědčení. O této akci jsme se dozvěděli z nástěnky parlamentu a ze školního rozhlasu. Do školy jsme si přinesli deskové hry. Hru měl skoro každý ze třídy, někdo přinesl i dvě. Než jsme začali hrát, každý představil svou hru. Řekl, jak se jmenuje, pro kolik je hráčů a od kolika je let. Potom jsme se rozdělili do menších skupinek po třech nebo po čtyřech. Já jsem hrála se Sárkou, Zuzkou a Evou. Chvilku jsme hrály hru Solo a následovně i hru Z pohádky do pohádky, kterou jsem do školy přinesla já.

Moc se mně čas strávený se spolužačkami hraním her líbil. Den byl takový jiný, plný smíchu a všichni jsme se pobavili. Dozvěděli jsme se také o nových hrách. Tento den byl příjemnou tečkou za prvním pololetím.

Nikol Drahorádová, 4. B

Valentýn podle nás

Dne 14. února 2024 se i u nás ve škole tradičně oslavoval Den sv. Valentýna. Tento den je možností připomenout si vzájemnou náklonnost.

Po jarních prázdninách v pondělí 12. února vyhlásil Vašek, mluvčí parlamentu, podmínky pro zapojení se do akce tohoto dne. O velkých přestávkách se Kristýna Němcová a Lucie Fleischlingerová pustily do vybírání valentýnek. Před Dnem sv. Valentýna se po vyučování sešli Dan Dufek, Nela Burianová a Sandra Smejkalová, aby valentýnky rozdělili podle tříd, aby mohly být následující den doručeny svým adresátům. Nashromáždili jich 62.

Všechny valentýnky byly moc hezké a kreativní. Do posílání přáníček se zapojili žáci z prvního a druhého stupně, ale i zaměstnanci školy. Nejvíce valentýnek poslal druhý stupeň. Určitě je zvykem si o tomto dnu navzájem dávat dárky ve stylu květin a různého mlsání. Zaujal nás nápad, který byl určen pro žákyni 9. C. Více prozradit nemůžeme. Ale jistě některé z nás nepřekvapí, že P. Z. obdržela od T. H. růži a hodně sladkostí. Myslíme si, že se Den sv. Valentýna ve škole vydařil.

Sandra Smejkalová, 9. B a Nela Burianová, 9. A

Tradice ve škole

I ve škole oslavili žáci 1. stupně masopust. Hlavní oslavy nastávají až na konci masopustu. Masopustní období ve skutečnosti začíná již po Třech králich (tedy 6. ledna) a končí na Popeleční středu, která letos připadla na svátek svatého Valentýna, tedy na 14. února. Po ní pak následuje čtyřicetidenní období půstu, které končí až na Velikonoce na Velký pátek, respektive na Bílou sobotu. Ta letos vychází na 30. března. O oslavě masopustu ve škole vás, milí čtenáři, budou informovat naše redaktořky.

Masopust

Dne 14. února byla u nás ve škole uspořádána masopustní akce pro celý první stupeň. Připravily ji paní vychovatelka Baláčová s paní učitelkou Musilovou. Konala se v tělocvičně. Když tam došli žáci ze všech tříd, paní vychovatelka Pavlína Baláčová akci moc mile uvedla a vysvětlila nám, o co půjde. Dozvěděli jsme se, že každá třída bude za splněné úkoly sbírat body. A mohlo se začít.

Nejdříve každá třída obešla celou tělocvičnu, aby se ostatní mohli podívat, co mají za kostýmy. Viděli jsme princezny, kostlivce, kouzelníky atd. Potom jsme hráli hru jménem Sochy. Ta se hraje tak, že

se pustí hudba a tancuje se, když se hudba zastaví, lidé, co tancují, musí strnout na místě jako sochy. Další hra byla skládání puzzle. Každá třída dostala několik částí obrázku a společně ho museli poskládat. Následoval vláček. Žáci z každé třídy se měli chytit za pas a seřadit se za sebe jako do vláčku a jezdit cikcak po celé tělocvičně za doprovodu písně Jede, jede mašinka. Vlaky se neměly navzájem srazit. Potom jsme si měli zahrát na Popelku. Dostali jsme dvě misky a měli jsme roztřídit fazole od semínek. Jakmile jsme tento úkol splnili, dostali jsme plastelínu a s její pomocí jsme měli vytvořit co nejkrásnější masopustní koláč. Třída, která měla nejhezčí koláč, vyhrála. Poslední disciplínou bylo tancování, opět vyhrála třída, ze které žáci tančili nejlépe. Já a moje nejlepší kámoška jsme chtěly moc vyhrát, proto jsem ji zvedla na záda a ona

se mě držela kolem krku. Točily jsme se. Byla to velká zábava. Následovalo celkové vyhodnocování vítězných tříd. Na třetím místě byli žáci z ST, na krásném druhém místě skončila třída 1. C a první místo získala 3. B. I když naše třída nevyhrála, moc jsem si to užila a už se těším na další akci.

Ludmila Studýnková, 4. A

Masopustní karneval

Ráno jsme se sešli ve třídě s paní asistentkou. Všichni už byli ve svých kostýmech. Potom jsme na konci první hodiny šli do velké tělocvičny a usadili jsme se na zem do velkého kruhu se žáky z ostatních tříd. Následovně začala hrát hudba a každá třída obešla tělocvičnu, aby si ostatní prohlédli jejich kostýmy. Za každý kostým třída obdržela jeden bod. Potom jsme chvíli hráli hru Sochy. Pan Parfus pouštěl hudbu, a když ji zastavil, museli všichni zkamenět. Pak jeden žák z každé třídy šel pro skládačku krtečka z papíru. Třída musela co nejrychleji skládačku složit. Tři třídy, které první poskládaly obrázek, získaly několik bodů navíc. Jak úkol skončil, žák odnesl skládačku zase zpátky. Pak jsme dostali tři plastové misky a jeden sáček, v němž byly smíchané fazole se slunečnicovými semínky. Nejdříve jsme do jedné misky vysypali obsah sáčku a bylo za úkol to roztřídit, do jedné misky fazole a do druhé slunečnicová semínka. Zase jako předtím dostaly body navíc tři třídy, které byly jako první hotové. Ale tentokrát jsme nic nevraceli, protože dalším úkolem bylo udělat masopustní koláč. Dostali jsme kulatý papírový podklad koláče a začali jsme na něj pomocí plastelíny, kterou každá třída dostala, lepit fazole a semínka slunečnic. Tentokrát úkol nebyl na rychlost, ale na to, jak to která třída má pěkné. Za to se také dávaly body. A poslední bodovaná činnost byl tanec! Já moc tančit neumím, ale moc jsem si ten tanec užila. Nakonec bylo vyhlášení, vyhrála 3. B, na druhém místě byla 1. C a třetí místo obdržela třída ST.

Akci organizovala paní vychovatelka Pavla Baláčová a paní učitelka Andrea Musilová.

Nikol Drahorádová, 4. B

V pátek 23. února 2024 se v naší škole uskutečnila akce pořádaná společností VSA Xtreme. Mezi její hlavní náplň práce patří sportovní motivační akce. Tým zastupují také významní sportovci, kteří soutěží na freestyle BMX kolech, freestyle koloběžkách a ve skateboardingu. Pořádají různé workshopy, show a soutěže a snaží se děti motivovat ke sportu. Tuto společnost založil v roce 2006 Jan Valenta. Jan Valenta je profesionální sportovec v BMX freestylu, trojnásobný mistr světa ve freestylu BMX, sedmínásobný mistr ČR a jediný český účastník v tomto sportu na závodech X-Games. Naši školu navštívili v rámci svého projektu Hot Wheels Schoolmanie.

Akce se uskutečnila v tělocvičně a trvala asi dvě hodiny. Přes noc v tělocvičně rozmístili různé stánky a překážky pro parkour, kola a koloběžky. Na začátku akce nám představili tým vystupujících, skládající se ze tří gymnastek, parkouristy, jezdce na koloběžce, jezdce na kole a kluka, který uměl skvělé triky s kendamou, japonskou hračkou. Každý z nich nám několikrát předvedl pár svých nacvičených triků nebo sestav. Během akce jsme si sporty mohli několikrát vyzkoušet na vlastní kůži. V průběhu akce se také uskutečnily různé soutěže pro dobrovolníky, například v gymnastice nebo ve slalomu na koloběžce. Výherce mohl dostat různé ceny jako třeba kendamu nebo pouzdro. Na konci programu jsme si mohli vzít letáček s jejich podpisy.

Líbily se triky s kendamou.

Akce se mi moc líbila. Obdivuji vystupující sportovce, předvedli úžasná vystoupení. Líbilo se mi, že kdo chtěl, mohl si vše vyzkoušet.

Adéla Krejčí, 8. C

častnit a zpříjemnit si tak den.

Na začátku akce nám Jan Valenta představil sportovce, a to Tomáše Pekárka, Pavla Tenčíka a Frantu Marse, a potom následovaly ukázky různých triků. Poté byla možnost vypůjčit si freestyle koloběžky, kola BMX a kendamu (tradiční japonskou hračku) nebo vyzkoušet si parkourové triky. Celá akce byla doprovázena hudbou. Atmosféra po celou dobu byla příjemná. Můj osobní dojem z celé akce byl dobrý a trochu akční, když všichni vystupující (kromě moderátora) skočili přes rampu. O akci jsem si předem nezjistil žádné informace, takže jsem byl příjemně překvapený, jak akce proběhla. Byl jsem rád, že jsem se akce mohl zúčastnit a zpříjemnit si tak den.

Ondřej Mikula, 8. C

Velice se mi tato akce líbila, protože také jezdím na koloběžce. S představiteli se znám osobně. Jeden z nich je Tomáš Pekárek, který jezdí na koloběžce už od svých pěti let a nyní mu je čtrnáct. Jezdím s ním skoro každý víkend v největším skateparku v Pardubicích. Koloběžce se už věnuji pět let a mým největším úspěchem bylo 3. místo na happeningu Street Jam v Blansku.

Potěšilo mě, že přijeli do naší školy, protože velice rád sportuji a mohl jsem si vyzkoušet jiné aktivity. Zaujala mě tam kendama, kterou představil Franta Mars. Na konci uspořádal soutěž o kendamu, již vyhrál Matyáš. Také se na akci nacházel Pavel Tenčík, který předvedl originální triky na kole BMX. Následoval ho Petr Částka na koloběžce. Děkuji paní učitelce Musilové, která tuto akci zařídila.

Matyáš Honiš, 9. B

Hot Wheels Schoolmanie

Program se konal v naší tělocvičně. Když jsme přišly do tělocvičny, uviděly jsme stánky, lavičky a dráhu. Usadily jsme se a začal program, nejdříve přišel uvaděč a všechny sportovce představil. Nejprve nám gymnastky zacvičily svou sestavu. Pak se nám představil Franta Mars, ten to uměl s japonskou hračkou kendamou. Další sportovec se jmenoval Tomáš Pekárek, který jezdil a skákal na koloběžce. Předvedl nám několik základních triků. Viděly jsme také Pavla Tenčíka, který uměl triky na kole BMX. Kromě toho jsme mohly obdivovat i parkouristu. Potom jsme si mohly všechno vyzkoušet. Jezdily jsme na kole a vyzkoušely si i kendamu.

Ludmila Studýnková a Justýna Holemá, 4. A

Na cimbálové muzice RÉVA

V pondělí 26. 2. navštívila naši školu cimbálová muzika Réva. Zpívali jsme Beskyde, Beskyde, kdy nejhlasitěji zpívala paní učitelka a vyhrála. Členové skupiny se představili jako žák, ředitel, učitel Holub, pan školník a Jožin z bažin.

Denisa Forstová, 3. A

Program se konal ve velké tělocvičně, kde byly nachystané lavičky. Když jsme vešli do tělocvičny, už tam čekali čtyři muzikanti se svými nástroji. Byl tam Radek Hala, který hrál na kontrabas a zároveň byl i uvaděčem. Dále tam stáli Radek Hanačík s klarinetem a taky Jiří Holub se svým cimbálem a houslista Pavel Brunclík, který je primáš. Na úvod nám zahráli lidovou písničku. Potom se nás ptali na názvy nástrojů a říkali nám o nich zajímavosti. Následovala soutěž, koho bude nejvíc slyšet při společném zpěvu písně Beskyde, Beskyde. Vybrali paní učitelku Rejtharovou. Pak zahráli píseň od skupiny Queen a zeptali se nás, kdo byl jejich zpěvákem. Jeden žák odpověděl správně. Nezapomnělo se ani na Bedřicha Smetanu, který má letos 200. výročí narození. Kdo správně odpověděl na některou otázku, dostal odměnu, například žvýkačku, propisku anebo jejich kartičku s obrázkem. Hráli různé písničky. Všechny se mi moc líbily. Nejvíce se mi líbila písnička Tři citronky, protože byla legrační. Zahráli nám i strašidelnou píseň Jožin z bažin. Rozloučili se s námi písní Když nemůžeš, tak přidej od skupiny Mirai. Podle potlesku si myslím, že se koncert mnoha dětem líbil.

Nikol Drahorádová, 4. B

Recitační soutěž

V březnu jsme měli na prvním stupni recitační soutěž. Byla první kategorie, druhá a třetí, z recitátorů druhého a třetího ročníku se na prvním místě umístila Alžběta Pavlů z naší třídy. Poslechli jsme si mnoho dalších krásných textů. Alžběta vyhrála první místo za kousek textu z knihy Myši patří do nebe. Všechny básně a příběhy se dobře poslouchaly. Alžběta Pavlů postoupila do soutěže O lysické sluníčko, kde obsadila druhé místo. Jela také do Adamova na okresní soutěž. Drželi jsme jí palce. Za své vystoupení získala krásné třetí místo.

Viktorie Tučnicková, 3. A

V pondělí dne 4. února 2024 se uskutečnilo také školní kolo recitační soutěže žáků druhého stupně. Soutěž se konala sedmou až osmou vyučovací hodinu. Byli jsme rozděleni do dvou skupiny. V první byli účastníci z šestého a sedmého ročníků a ve druhé žáci z osmé a deváté třídy. Jako první nám byla představena porota, která se skládala z paních učitelek českého jazyka. Ta si nás všechny pozorně poslechla a následně rozhodovala o umístění jednotlivých soutěžících. Já jsem nakonec recitovala jako poslední. A ve své kategorii jsem se umístila jako druhá, a tudíž jsem postoupila do oblastní soutěže O lysické sluníčko.

Klára Benešová, 8. C

Recitační soutěž O lysické sluníčko

Po výhře ve školním kole jsem postoupil do oblastního kola O LYSICKÉ SLUNÍČKO. Dne 7. března jsem vyrazil na zastávku bez aktovky. V batůžku jsem nesl jen svačinu a text, který jsem tam měl přednést. Kromě fyzických věcí se mě pevně držela i nervozita. Dorazil jsem do příslušné učebny a usadil se na místo a čekal na ostatní soutěžící.

Soutěží nás provázely paní učitelky Simona Kyánková a Olga Tejkalová. Po úvodu nám oznámily, že jedné ze škol ujel autobus, takže přijedou až v 8:30. Představovaly se nám i ostatní paní učitelky a přály nám hodně úspěchu. Celkem nás soutěžících bylo 72 z 11 škol.

(pokračování na straně 8)

Byli jsme rozděleni do pěti kategorií: 1. třída, 2.–3. třída, 4.–5. třída, 6.–7. třída a 8.–9. třída. Mezi všemi žáky byla cítit nervozita a strach. Začali soutěžící z první kategorie, po téhle kategorii paní učitelky rozhodly o výherci, ale řekly nám, že jména nejlepších soutěžících nám prozradí až na úplný závěr.

Druhá kategorie probíhala úplně stejným způsobem. Následovala třetí a potom čtvrtá. A už je to tady! Moje vylosované číslo je na řadě. Srdce mi bušilo a nejprve jsem nahlásil jméno a školu, ze které jsem. Jakmile jsem začal odříkávat text, spadlo ze mě 90 % stresu. Když jsem skončil, posadil jsem se a vyčkal do konce. Kvůli zpožděnému začátku musely některé školy odjet před vyhlášením výsledků. Když se dostalo na moji kategorii, myslel jsem si, že nevyhrají, protože mi táta říká, že v Kunštátě hodně trénovali a už... „Třetí místo získal Matěj z Kunštátu,“ říká paní ředitelka. „Druhé místo patří Viki z Kunštátu a na prvním místě skončil Tomáš Skřička z Lysic.“ Nemohl jsem tomu v první chvíli uvěřit, ale bylo to tak. Domů jsem si odnesl obrovskou radost, a hlavně super zážitky.

Tomáš Skřička, 8. C

Pozn. redakce: Tomáš vyhrál i okresní kolo v Adamově a postupuje do kraje.

Projektový den ve 4. A - Stolování

Před projektovým dnem nám paní učitelka řekla, že si máme donést do školy misku s přiborem.

Hned první hodinu jsme šli do školní kuchyně a začali jsme připravovat těstovinový salát. Holky se rozdělily do dvou skupin, paní učitelka do každé skupiny přidala kluky. Poté jsme dostali suroviny. K výrobě salátu jsme potřebovali: rajčata, šunku, sýr, těstoviny, hrášek, kukuřici a papriku. Společně jsme krájeli suroviny a mezi tím jsme dali vařit těstoviny. Vše jsme si připravili a začali jsme dělat těstovinový salát. Všechny ingredience jsme smíchali dohromady. Paní učitelka připravila zálivku. Za chvíli jsme měli těstovinový salát hotový a mohli jsme jít do třídy. Paní učitelka a paní asistentka nám ukázaly dva druhy prostírání stolů. Jeden byl dětský narozeninový a druhý byl valentýnský. Víc se nám líbil stůl valentýnský, byl vyzdobený růžičkami a skleněnými kamínky. Zářila na něm světýlka. Pak jsme se učili skládat ubrousky do tvaru miminka a hory. Potom jsme všichni ochutnali salát, který někomu chutnal, ale někomu ne. Někteří si i čtyřikrát přidali.

Projektový den se nám líbil, i když nás kluci občas zlobili. Naučili jsme se připravit těstovinový salát, poskládat ubrousky a základy slavnostního stolování. Všichni bychom chtěli další projektový den.

Justýna Holemá, Nela Bártová a Tereza Truhlářová, 4. A

Projekt o půdě, hlíně a podzemí

V měsíci únoru jsme dělali projekt o půdě, hlíně a podzemí. Všichni jsme si měli přinést vzorek půdy. Do sklenice jsem lžící nabrala půdu z naší zahrady. Tento vzorek a dva vzorky od kamarádů jsem prozkoumala podle pokynů na pracovním listu. Do vzorků jsme měli sáhnout a zakroužkovat na papír správné odpovědi na otázky, které jsme tam měli od paní učitelky. Některé hlíny smrděly, některé zase voněly. Některé byly mokré a některé vyschlé, některé obsahovaly i viditelné živé organismy. Ve výtvarné výchově jsme kreslili, jak to vypadá v podzemí. Nezapomněli jsme na živočichy, krtek, ježka, žížalu, a na jejich obydlí, lidské výtvary uložené

nebo pohozené v zemi. Zjistila jsem, že existují různé druhy půd a v podzemí je uloženo mnoho zajímavých věcí. Moc nás to bavilo.

Aneta Svobodová, 3. A

Na naši školu zavítala paní spisovatelka a scenáristka Klára Smolíková. Narodila se v Praze, kde vystudovala estetiku a teorii kultury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Již od studií ji zajímala popularizace literatury. Věnuje se zejména dětské literatuře. Pro děti nejprve začala psát do dětských časopisů. Mnoho let přispívala do časopisů Pastelka, Sluníčko, Mateřídouška a Čtyřlístek.

Nejdříve se nám představila, pověděla nám, co dělá, v jakém městě bydlí a kde studovala. Vzadu na poslední lavici měla vystavené své knížky, které jsme si mohli prohlédnout, nebo dokonce zakoupit. Řekla nám pár věcí o literatuře, o své tvorbě a také o tom, jak se taková knížka vůbec dělá. A to jsme si také vyzkoušeli. Připravili jsme si pastelky a další věci na psaní a pustili se do toho. Dostali jsme pracovní list v podobě menší knížky a řekla nám, co s ním budeme dělat. Na první stránce jsme uviděli nevybarvený obrys lesa. Na ostatních stránkách byly jedna nebo dvě věty a obrisy krajín. Nejprve jsme si měli vymyslet žánr knihy. Sdělila nám, že je nutné, aby bylo možné podle obalu poznat, pro koho je kniha určena a jestli bude např. strašidelná, milostná, pohádková, vtipná... Jedním z úkolů bylo vymyslet si dvě hlavní postavy knihy, místo, na kterém žijí, nepřátelskou bytost a předmět, který by se mohl použít proti nepřátelské bytosti. Do knihy jsme kreslili vymyšlené bytosti a věci. A tak postupně vznikala naše kniha. Paní spisovatelka byla velmi ochotná, vždy nám řekla, na jakou stránku a kam se máme dívat, co máme dělat a jak dlouho na které stránce máme pracovat. Postupem času jsme si takhle dopsali celou knížku. A všechny zajímalo, co vymysleli ostatní. Spisovatelka Klára vyzvala všechny dobrovolníky, kteří se nebáli představit své dílo u tabule, aby je ukázali ostatním a povídali o něm. Překvapilo mě, že se žádný výtvar nepodobal a že každý byl svým způsobem originální a obsahoval skvělý nápad. Už se blížil konec a paní spisovatelka nám přečetla úryvek z jedné své knížky. Zazvonilo a museli jsme odejít. Myslí si, že za všechny můžu říct, že jsme se dozvěděli nové a zajímavé informace a že jsme si celý program užili.

Daniela Svobodová, 6. C

Beseda pro první stupeň

V pondělí 4. března naši školu navštívil spisovatel Jiří Šandera. Připravil si pro nás besedu o svých knihách. Na úvod nám přečetl báseň, která nám vyprávěla o jeho životě a bydlišti. Dozvěděli jsme se o něm, že má 62 let a bydlí v Milonicích. Zaujala nás také informace, že je bývalým žákem naší školy. Rád četl knížky od Foglara a Maye. Potom nám ukazoval své knížky a četl nám z nich. Líbily se nám knihy Naše třídní je mimozemšťan a Naše třídní je mimozemšťan 2. Jiří Šandera napsal už jedenáct knih. Knížky začal psát pro své děti. Psaní knih ho moc baví. Někteří si nějaké knihy i koupili. Nakonec jsme se s Jiřím Šanderou vyfotily.

Justýna Holemá, Tereza Truhlářová a Nela Bártová, 4. A

Spisovatel Jiří Šandera

Dne 4. března jsme měli společně s žáky z prvních a druhých tříd ve družině besedu se spisovatelem Jiřím Šanderou. Hádali jsme hádanky a přečetl nám kousek z jedné své knihy. Ta se jmenovala Kamarádi ze zahrady. Potom jsme si ukazovali obrázky z knížky a povídali jsme si o třídění odpadu, do jakých popelnic co patří. Pan Šandera je bývalým žákem naší školy. Spisovatelem se stal proto, že četl svým dětem knížku a ta se mu moc nelíbila.

Justýna Nečasová, 3.A

Stejně jako minulý rok jsem se i letos zúčastnil soutěže Postav most v Letovicích. Ráno jsme měli sraz u školy. Než jsme se všichni sešli, řešili jsme, na jakých místech bychom se letos mohli umístit. Soutěžit se vypravila z naší školy tři družstva, dvě se skládala z devátáků a jedno ze sedmáků. Sedmáci si velice věřili a vychloubali se, že jejich most unese všechno.

Po příjezdu do Masarykovy střední školy Letovice jsme konečně uviděli naše konkurenty. V tamější tělocvičně byla spousta soutěžících a velmi mnoho mostů. Prvně jsme se zapsali a vylosovali si čísla, která určovala, kolikátí budeme v řadě na zatěžování mostů. Poté se mosty vyrobené doma zvážíly a byly odneseny na stoly, kde se hodnotil jejich vzhled. A konečně jsme se mohli pustit do stavby nového mostu přímo na místě. Sedli jsme si k našemu stolu a uviděli jsme, že nemáme na výběr to, co minulý rok. Trochu nás to zaskočilo. Na stole ležely čtyři malé hranolky ze dřeva, asi padesát špejlí a papírová lepicí páska. Most musel být dlouhý 60 cm a široký 4 cm. Bylo to zajímavé. Rozhlédli jsme se znovu po našich konkurentech a začali jsme. Stavěli jsme my, devátáci, a sedmáci se jen dívali a získávali zkušenosti. Rozdělili jsme si práci a v průběhu stavění se zatěžovaly naše přivezené mosty. První na řadu šli sedmáci se svým mostem, ale ti se moc nevytáhli a jejich most unesl jen deset kilo. Poté šel Dan Chmel a jeho most zvládl nádherných 25,4 kg. Zanedlouho jsem byl na řadě já se svým mostem. Lil jsem do barelu jednu konev za druhou a už jim docházela voda, most se zatím ani nepohnul. Jenom tyčky, které držely další železnou tyč, na které bylo pověšené závaží, se prohýbaly a najednou praskly. Most zůstal celý. Byl jsem naštvaný kvůli tomu, na jaké drobnosti jsem vyhořel, ale byl jsem také rád, že můj most unesl necelých 43 kilo. Most vážící 288 gramů unesl tak téměř 150 násobek své vlastní hmotnosti. Poté jsme dostavěli most a šli jsme ho zatěžovat. Unesl dvacet kilo. Počítali jsme jen s 10, takže to bylo dobré.

Nastalo vyhlášení výsledků. V první kategorii (kategorii mostů přivezených) obsadil 3. místo Daniel Chmel a 1. místo jsem získal já. Ve druhé kategorii, kdy tříčlenné týmy stavěly most přímo na místě, se nám také dařilo - tým ve složení Tomáš Horáček, Štěpán Hradecký a Matěj Kopřiva obsadil v konkurenci šestnácti družstev třetí místo. Převzali jsme si ceny a jeli jsme domů.

O našem úspěchu se psalo v Blanenském deníku, a dokonce se v něm objevilo i to, na co se mě ptal redaktor. Chtěl vědět, z čeho most stavíme a jestli se dostaneme na stupně vítězů.

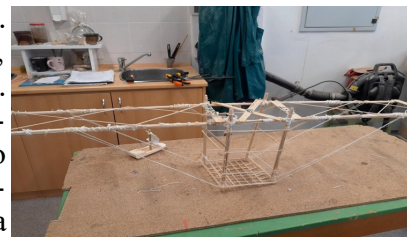
Matěj Kopřiva, 9. B

Letovické mosty

Ve čtvrtek 15. února se v Letovicích konala soutěž ve stavění mostů. Z naší školy se zúčastnila tři družstva, dvě z devátých tříd a jedno ze třídy sedmé.

Sraz jsme měli u školy na zastávce v 7:00 a autobus nám odjížděl 7:05. Potom, co jsme nastoupili do autobusu, jsme dojeli nejdříve do Kunštátu a pak jsme přestoupili na autobus do Letovic. Cesta trvala asi půl hodiny. Vystoupili jsme kousek od Masarykovy střední školy, kde se soutěž konala. Probíhala v tělocvičně, kde nám most zvážíli a napsali si nás do soutěžní tabulky. Potom řekli pokyny těm, kteří stavěli most na místě. My jsme museli asi půl hodiny čekat, a tak jsme si prohlíželi jiné mosty.

Po půl hodině se začaly mosty zatěžovat. Když byl na řadě náš most, tak jsme ho upevnili na stojany, zavěsili kýbl a začali jsme lít vodu. Po první konvi byl most v pořádku, tak jsme tam začali lít druhou konev, kterou jsme vyprázdnili skoro celou, ale náš most to nevydržel a praskl. Celkem unesl 9,4 kg. Dále se zatěžovaly i jiné mosty, ale žádný z nich nepřekonal 20 kg, až na ten další lysický, který unesl skoro 50 kg. Potom bylo vyhlášení, kde jsme zjistili, že jsme byli 16. z 23 a další lysické týmy skončily první a třetí. Potom se předávaly ceny a zatěžovaly mosty stavěné na místě, kde Lysice skončily třetí.

Po celé akci jsme se vrátili zpět do Lysic. Získali jsme cenné zkušenosti, které jistě uplatníme příští rok.

Jan Studýnka, 7. C

Jedná se o lesnickou soutěž, ve které spolu soupeří žáci z různých škol. Jeden okres mohou zastupovat až dva týmy, tyto týmy si však neradí, pouze si fandí. Zkratka YPEF znamená young people in european forests, neboli v češtině mladí lidé v evropských leších.

Sraz jsme měli v 7:40 v Lysicích u pohostinství, odkud nám odjížděl autobus do Černé Hory a pak jsme pokračovali do Rájce-Jestřebí.

V čem soutěž spočívala? Nejprve jsme psali testy. Po nich následovala poznávačka rostlin, zvířat a lesnických pomůcek. Pak jsme počítali objem vytěženého dřeva. Také jsme museli zjistit, kolik sazenic budeme potřebovat na zalesnění určité plochy. Dokonce bývají i některé otázky v angličtině, to nás však tenhle rok minulo. Poté přišlo na řadu vyhlášení výsledků. Náš tým trochu očekával, že budeme na třetím místě, ale o to více jsme byli rádi, že jsme skončili na místě druhém. Byla na nás hrdá i Nad'a, která s námi jela jako doprovod, a určitě na nás byl hrdý i vedoucí kroužku pan Arnošt. Můj konečný pocit z této akce je skvělý a opravdu rád bych si to zkusil ještě jednou.

Dominik Dostál, 8. C

Soutěž v lesnictví

V pátek 23. 2. 2024 jako každý rok se uskutečnila lesnická soutěž YPEF. Tento rok jsem jel na soutěž poprvé. Byl jsem hodně nervózní, že to pokazíme a neumístíme se dobře. Z naší školy se soutěže zúčastnily dva týmy.

Ráno jsme jeli autobusem do Černé Hory a potom do Rájce-Jestřebí, kde se soutěž konala. Vystoupili jsme a šli do budovy, kde měla soutěž proběhnout. Sedli jsme si ke stolu. Po zahájení jsme dostali obálku, ve které byly testy. Měli jsme omezený čas na 20 minut, takže jsme úkoly museli odevzdat včas. Po dopsání testu nám řekli výsledky. Měli jsme obavy, že jsme to pokazili. Následovala svačina a po ní poznávačka, kterou jsme málem nestihli dokončit, ale měli jsme z ní lepší pocit než z testu. Potom jsme šli na jedno stanoviště, na kterém jsme měřili kládu smrku a měli jsme zjistit, kolik má kubíků, což se nám moc nepovedlo. Vrátili jsme se zpátky do budovy a tam nervózně čekali na vyhodnocení výsledků. Po krátké

přestávce začalo vyhlášení, všichni jsme se začali trást strachy. Na čtvrtém místě se umístil jeden tým z Benešova. To jsme pořád měli strach, ale věděli jsme, že horší to už nebude. Na třetím místě se umístil druhý tým z Benešova. V tu chvíli jsme začali mít velkou radost. Na druhém místě jsme se umístili my, jako druhý tým z Lysic, a na prvním místě skončilo první družstvo z Lysic. Měli jsme velkou radost, a dokonce jsme nakonec měli o bod nejlepší testy ze všech. Takhle soutěž se mně líbila a den jsem si užil.

Josef Kšica, 8. C

Milí čtenáři, připravil jsem si pro vás rozhovor se svou spolužačkou a kamarádkou Kristýnou Páralovou, které se podařilo uspět nejen ve školním, ale i v okresním kole olympiády z českého jazyka.

Jak ses dostala k olympiádě z českého jazyka?

Moje paní učitelka češtiny Daniela Tenorová nás s Danem sama vybrala do školního kola. Z naší třídy se přihlásili i další spolužáci. Do této soutěže se zapojili i žáci z ostatních tříd devátého a osmého ročníku. Já sama jsem si ve školním kole myslela, že budu mít málo bodů, jelikož mi olympiáda připadala dost těžká. Nakonec jsem ale s velkým překvapením skončila první.

Jak ses cítila, když jsi zjistila, že postupuješ do okresního kola?

No, prvně jsem byla obrovsky překvapená a samozřejmě hrozně nadšená. Věděla jsem, že pokud uspěji v okrese, mohla bych mít plusové body u přijímaček, což byla moje hlavní motivace.

Jak ses na soutěž připravovala?

Při školním kole jsem vycházela pouze z věcí, které jsem znala už z hodin češtiny. Na okresní kolo jsem dostala materiály od paní učitelky Tenorové. Byly to testy okresních kol z předchozích let. Od paní učitelky Máslové jsem taky dostala doporučení, abych si přečetla nějaké slohové práce.

Okresní kolo se konalo v Blansku. S kým a jak ses do Blanska dopravila?

Jelikož moje paní učitelka češtiny byla nemocná, jela se mnou paní učitelka Šmétková. Musely jsme jet z Drnovic autobusem do Lysic, kde jsme přestoupily na další autobus, který jel přímo do Blanska. Na nádraží jsme se zeptaly kolemjdoucích, kudy se ke škole dostaneme. Jedna bývalá žačka lysické školy nás ke škole doprovodila.

Jak probíhala olympiáda?

Přijely jsme dřív, takže jsme tam musely ještě hodinu čekat, než se dostaví ostatní soutěžící. Na občerstvení všichni dostali tatrunku a minerálku. První hodinu jsme na rozdíl od školního kola psali slohovou práci, která se mi psala docela příjemně. Druhou hodinu následovala mluvnická část, která byla o něco těžší, ale kupodivu jsem splnila všechny úkoly. Později jsem zjistila, že právě díky mluvnické části jsem skončila na 3. místě.

O čem jsi psala ve slohové části?

Téma bylo Co bys dělala, kdybys měla stroj času. Já jsem psala o tom, jak bych se chtěla vrátit do okamžiku, kdy lidé poprvé vstoupili na Měsíc.

Co jsi za umístění na 3. místě dostala?

Jako výhru jsem dostala bronzový pohár vytisknutý na 3D tiskárně, diplom a také poukaz na 1000 Kč do e-shopu KNIHCENTRUM, které se nachází v Blansku. Ale největší výhrou byl samozřejmě postup do krajského kola a body k přijímacím zkouškám.

Do školy přinesla Kristýna ukázat pohár, který vyhrála, a diplom. Během března se Kristýna připravovala na krajské kolo. Děkuji za rozhovor.

Daniel Dufek, 9. C

Hodiny pracovních činností mě baví. V hodinách často zpracováváme smrkové dřevo. Pracujeme také s aku vrtačkou, přímočarou pilou, bruskou, vrtačkou atd. Z hodin jsem si domů už odnesl několik výrobků, např. nákladní auto, loď, krabičku, pušku a naposledy krmítko pro ptáky.

K výrobě jsem potřeboval překližku o velikosti 1 m² tloušťky 10 mm, lepidlo na dřevo (Herkules), dřevěnou tyč průměru 10 mm a délce 10 – 15 cm, vykružovací vrták, pilku na dřevo, smirkový papír, tužku, metr, úhloměr, aku šroubovák, vruty do dřeva 3 x 25 mm - 4ks.

Na překližku jsem si narýsoval 6 stejných čtverců o velikosti 15 x 15 cm. Pilkou jsem čtverce vyřezal. V jednom čtverci jsem vyvrtal ve vrchní polovině otvor o průměru 30 mm. Pod tímto otvorem jsem vyvrtal další otvor o průměru 10 mm, cca 2 cm pod velkým otvorem. Pět čtverců jsem slepil do tvaru krychle, mimo vrchní díl. Díl s otvory tvořil čelo budky. Poslední díl jsem použil jako střechu budky. Spojil jsem ho vruty ke slepené budce, pro případ čištění a kontroly budky. Hotovou budku jsem obrousil smirkovým papírem. Do malého otvoru jsem vlepil tyč – bidlo. Výroba budky mně zabrala čtyři vyučovací hodiny. Z budky jsem měl velkou radost a radost jsem udělal i andulce.

Adam Horčica, 7. C

Má andulka u budky!

Příprava na Den matek

V neděli 12. května oslavíme Den matek. Ve 4. A jsme se na tento den už připravovali. Šili jsme jehelníčky. Dostali jsme dvě stejně veliká srdíčka vystřižená z látky. Prvně jsme přišili knoflíky jako ozdobu na jedno srdíčko. Srdíčka jsme k sobě přiložili rubem látek tak, aby knoflíky byly uprostřed látek. Pak jsme látky k sobě po kraji přišili, ale kousek jsme nechali, nedošili. Obrátili jsme látku tak, aby nyní byly knoflíky zvenku. Prostor mezi srdíčky jsme vyplnili vatou a zbytek došili. A měli jsme jehelníček ve tvaru srdce. Jehelníčky byly na světě a čekají na Den matek, abychom je mohli dát maminkám.

Justýna Holemá a Tereza Truhlářová, 4. A.

Jarní práce v kroužku

Máme po zimě, kdy jsme čas trávili ve školní kuchyňce. Upekli a uvařili jsme spoustu dobrot. V březnu se nám oteplilo, a proto jsme mohli začít s jarními pracemi venku.

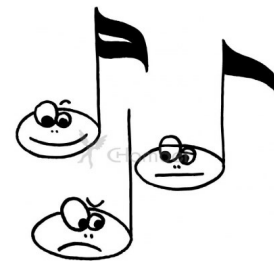
Se zahradnickým kroužkem jsem byl s paní učitelkou Šmátkovou a dalšími deseti žáky na školním pozemku, kde jsme ryli záhony. Také jsme po zimě uklízeli prostor před školou. Z osázené meze jsme vytrhávali plevel, který jsme pak i se starým listím vyhrabávali na cestu, kterou jsme museli zamést. Dalo to hodně práce! Před školou už kvetou první kytky. Nejsou to ani sněženky, ani bledule, ale bergonie tučnolisté. Ukazují se lístky tulipánů, jejichž cibulky jsme zasadili na podzim. Doufám, že se vám prostor před školou líbí.

Štěpán Kachlík, 4. A

Přečtěte si Kristýninu slohovou práci, za kterou získala první místo v místní knihovně a postoupila s ní do kola regionálního. Tato soutěž byla vyhlášena v knihovnách Jihomoravského kraje. Téma znělo nekonečný svět fantazie.

VE SVĚTĚ HUDBY

Nekonečný svět fantazie

Byl to nejdívnější den mého života. Seděl jsem na zastávce a čekal na autobus. Z rádia hráli jen ty strašné popové písničky. „Proč moji hudbu nikdo neuznává?“ říkal jsem si. Už mě ten hluk začínal otravovat. Vzal jsem si svoje špunty do uší a otevřel jsem už trochu opotřebovaný notový sešitek. Zíral jsem na linky, ale nic. Nic nepřicházelo, byl to hudební blok. Najednou, jak tak zírám na tu prázdnou notovou osnovu, pocítil jsem, jak mě linky vtahují do sebe. Zavřel jsem oči a čekal, co se stane.

Hlava se mi motala jako na kolotoči, a když to konečně přestalo, ocitl jsem se v nějaké vesnici. Byla úplně jako lidská. Byl jsem zmatený. Začal jsem se procházet po vesnici. Vypadala jako ze 13. století. Dřevěné domky a na kopci zámek, nebo spíš palác. „Tam asi bydlí místní král nebo královna,“ pomyslel jsem si.

Najednou z jednoho domečku vyskočila nota. Byla vysoká asi jako já a její nožička byla jako jedna lidská noha. Málem jsem dostal infarkt, jak jsem se jí lekl. Z ničeho nic na mě začala mluvit lidským jazykem. „Co jsi zač?“ ptala se mě. Zíral jsem na ni jako na zjevení, ostatně, není se čemu divit. Byla to nota čtvrtěová, plné břicho bez praporku. „J-já n-nevím,“ vykoktal jsem ze sebe. Neotálel jsem a utíkal pryč. Když v tom z dalšího domečku, ale menšího a staršího vyběhla další nota. Měla také plné břicho, ale navíc byla ozdobená praporkem. „Nota osminová,“ broukl jsem si sám pro sebe. Ta ovšem byla mnohem přívětivější. Vysvětlila mi, že v tomhle světě fungují něco jako kasty. Vládne tady jedna jediná nota půlová, ta totiž trvá nejdéle, což znamená, že i nejdéle žije. Něco jako měšťané jsou tady noty čtvrtěové a nejhůře jsou na tom osminky, to jsou otroci a chudina. Stál jsem tam s ní pěknou dobu.

Najednou všechno utichlo. Došlo mi, že mě některá z not udala u krále, jako kdybych se je snažil napadnout. Nijak moc mě to netížilo, stejně jsem se chtěl do paláce vydat.

Když mě tam dovedli, nemohl jsem uvěřit svým očím. Palác se skládal celý z notových linek nejrůzněji spletených do sebe a tam, kde na sebe navazovaly, byly přilepené nejrůznější pomlky. S králem jsem se nepotkal, rovnou mě vsadili do vězení. Nebylo špatné, měli ho celkem hezky vybavené. Strávil jsem v oněch prostorách dost dlouhou dobu a už mě to pomalu přestávalo bavit.

Jednoho dne ráno, když už jsem tam pár nocí přežil, mě něco napadlo. Mříže vězení nevedly svisle, jako normálně, ale vodorovně, jako notové linky. Potom mi to došlo. „Co když je to cesta zpět?“ Neměl jsem co ztratit. Rozběhl jsem se přímo proti mřížím.

Zase se mi motala hlava a měl jsem pocit, jako kdyby si se mnou někdo házel tam a zpět. Oči jsem měl celou dobu zavřené, takže netuším, co se celou dobu dělo. Když to motání a házení konečně přestalo, otevřel jsem oči a zjistil jsem, že zase sedím na té nudné zastávce. Podíval jsem se na hodinky. Uběhlo jenom půl hodiny, ale autobus už mi s největší pravděpodobností ujel! Seděl jsem tam dalších patnáct minut a snažil se všechno zpracovat. Celé mi to nedávalo smysl. Byl to sen? Nebo snad šílím? A kam že jsem vlastně jel?

Kristýna Otrubová, 8. B

Kde se vzala kraslice?

Podle Nely Bártové ze 4. A

Žila jednou jedna kvočna a ta snesla vejce. Kvočna se podívala na své vejce a řekla: „Když se na tebe tak dívám, nejsi moc hezké, jsi jen bílé. Musím s tím něco udělat!“ Když tak kvočna přemýšlela a dívala se na krajinu, dostala nápad: „Co kdybych se zeptala krajiny, jestli by mi nepůjčila barvy?“ A tak kvočna vyrazila na výlet. Šla a šla, a jak tak šla, uviděla potůček. Kvočna si pomyslela: „Jak by asi vypadalo mé vajíčko, kdyby bylo modré jako voda v potůčku? Ponořila vajíčko a to se zbarvilo domodra. Šla dál a uviděla růžovou kytičku. Utrhla květ a přiložila jej na vajíčko. Květ se obtiskl do barvy. Vajíčko vzala do kurníku. Ráno našla vajíčko hospodyně. Divila se. A protože bylo před Velikonocemi, rozhodla se i ostatní bílá vajíčka nazdobit. A tak vznikla kraslice.

Jak to bylo s kraslicí doopravdy?

Zajímalo mě, kdo opravdu přišel na to, barvit na Velikonoce vajíčka. Proto jsem se podívala na internet a našla jsem spoustu informací.

Zdobení vajec je prý staré jako lidstvo samo. Traduje se, že první obarvená vejce se objevila už v období pravěku před více než 5 000 lety, později v antice, ve starověkém Egyptě, Persii nebo Sumeru, kde se například dávala obarvená vejce do hrodek, a dokonce v hrobkách vládců bylo nalezeno i zlaté vejce.

Dále jsem se dozvěděla, proč se začala vlastně ve velké míře vejce barvit. Důvod barvení vajíček vznikl před tím, než se začaly slavit Velikonoce. Během 40denního půstu se kromě masa a mléčných výrobků nesměly jíst ani vejce. Lidová tvořivost a tehdejší selský rozum přišel na to, že pokud se vejce uvaří, získají delší trvanlivost a oněch 40 dní by se nemusela zkažit. A jak je odlišit od čerstvých, aby bylo patrné, která jsou již uvařena a která ještě ne? Právě oním barvením. Tehdy se však pro toto odlišení používala jen černá barva.

Vejce jako symbol pak patří k Velikonocům od nepaměti. Představuje nový život, úrodu, plodnost i konec zimy. Původně sloužilo k oslavám jara a až později se začíná objevovat v souvislosti s Velikonocemi. Ani barvení a zdobení velikonočních vajec na sebe nenechalo dlouho čekat, i když nejprve se objevovalo jedině vejce červené. Až později se začaly objevovat další barvy vajec, které dnes uznáváme jako tradiční. Červená symbolizovala Kristovu krev, ale také lásku a nový život. Žlutá připomínala legendu o putování Krista, kdy proměnil skořápky vejce ve zlaté, modrá značila naději a měla symbolizovat svěcenou vodu a zelená pro změnu přírodu, jaro a mládí.

V minulosti však pojmem kraslice byla označována pouze vejce obarvená na červeno a kraslice vlastně v předkladu znamenalo velikonoční vejce. Až později se začalo pracovat se zdobením voskem a vytvářením různých ornamentů za jeho pomoci. Před několika staletími se rovněž rozvinula i další tradiční metoda zdobení vajec, a to drátkování. Ujala se především na venkově a bylo při ní třeba speciální technikou za pomoci měděného drátku vejce postupně celé drátkem obplést a při tom v rámci drátkování vytvářet zajímavé motivy, jako například srdíčka, květiny, ornamenty či ptáčky a kuřátka.

V dnešní době většina holek barví vajíčka kupovanými barvami, ale někteří si barvy vyrábějí. Slyšela jsem, že například barví vajíčka ve slupkách z cibule. Nejčastější barvy jsou červená, modrá, zelená, žlutá a fialová.

Justýna Holemá, 4. A

Andrea Svítková, 8. C

Anketa: Co budete dělat o Velikonočním pondělí?

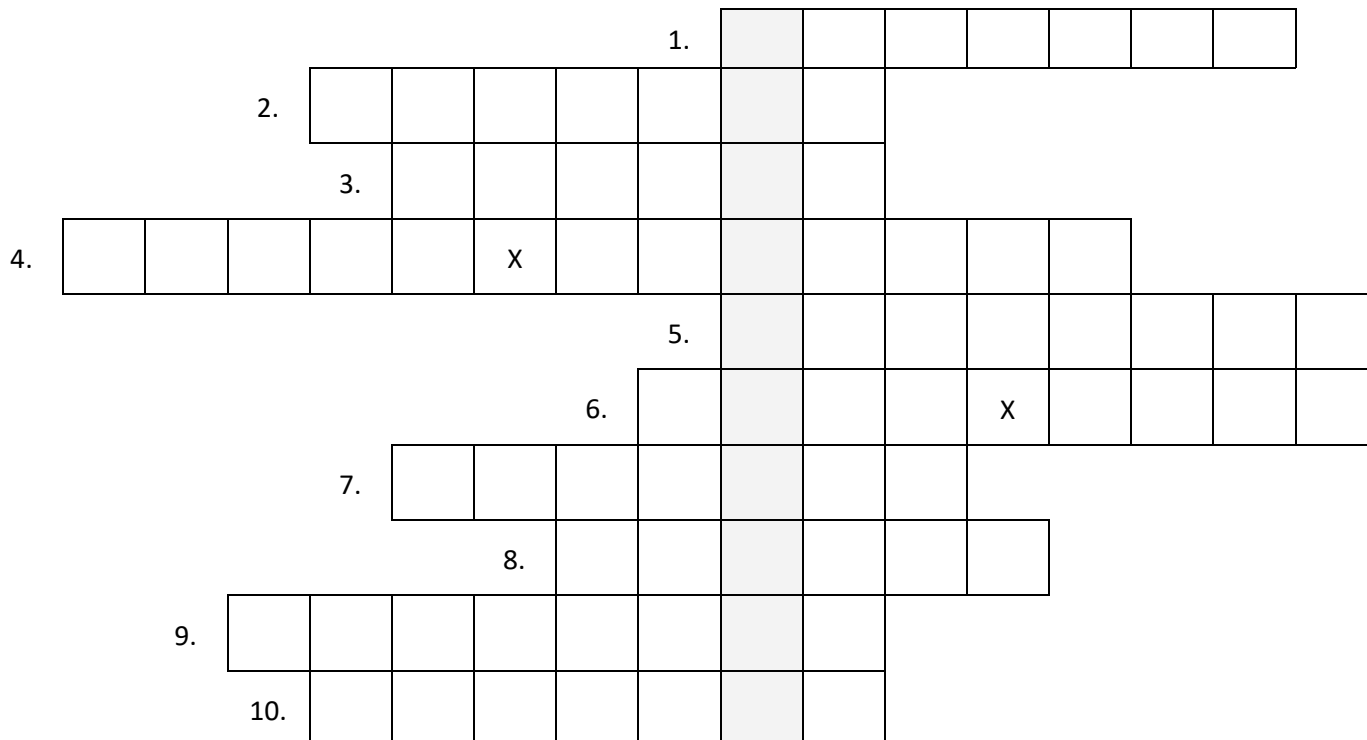
Zajímalo mě, jak prožívají tento den ostatní žáci. Jaké tradice dodržují a co se o Velikonocích chystají dělat. Udělala jsem si takovou malou anketu. Když jsem se zeptala 30 dětí, 16 chlapců a 14 holek, kdo má rád Velikonoce, všichni odpověděli, že jo. Dále mě zajímalo, co budou o Velikonočním pondělí dělat. 16 kluků se chystá chodit mrskat. 9 holek bude barvit vajíčka a čekat koledníky. 5 holek pojedje s rodiči na výlet. I já budu tak jako každé Velikonoce barvit vajíčka a čekat kluky. Ale mám skvělý plán - zamčít se v pokoji. Snad vyjde!

Jedna žákyně mně řekla, že den před Velikonočním pondělím jde táta k vodárně pro vrbové proutky. Po jeho návratu domů každý člen rodiny udělá jednu pomlázku. Na velikonoční pondělí ji táta s bráchou vymrskají a ona je pak ze srandy vymrská svou pomlázkou. Pak přijdou spolužáci. Mívá pro ně nachystaná čokoládová vajíčka, kuřátka a voskem pokreslená vajíčka. Tento den se jí celkem líbí.

Adéla Minksová, 6. C

Milí čtenáři, uplynuly už tři měsíce od doby, co se mnoho našich žáků z prvního i druhého stupně zúčastnilo vánočního slosování o ceny. Měli jsme radost, že nám vyluštěnou křížovku přinesly i některé paní učitelky. Doufám, že se výhry líbily, a už tu pro vás mám další křížovku. Určitě ji správně vyřešíte a nezapomenete mně do 5. dubna odevzdat papírek, na kterém bude napsáno vaše jméno, třída a slovo z křížovky. Odměna čeká jen na tebe!

Klára Ježová, 9. C

Legenda k tajence

1. Co se dává za odměnu koledníkům?
2. Jaké zvíře je symbolem Velikonoc?
3. Na jaký den letos vychází Velikonoční pondělí? Na...
4. Kdo byl ukřižován na Velký pátek?
5. Jak se říká chlupci, který přijde do domu s pomlázkou?
6. Jakými dvěma slovy začíná nejznámější koleda?
7. Co se peče na Velikonoce?
8. Z jakého materiálu si kluci vyrábějí pomlázku?
9. Jak se říká ozdobeným vajíčkům?
10. K Vánocům patří vánočka. Co náleží k Velikonocům?

Přejeme všem krásné prázdniny a Velikonoce!

Školní časopis žáků ZŠ Edvarda Beneše Lysice vychází 27. března 2024 nákladem 60 kusů.

Šéfredaktor: Daniel Dufek, korektorka: Klára Ježová, grafická úprava: Daniel Dufek. Redaktoři a přispěvatelé jsou podepsáni pod svými články.